

Θράκ. (Σαρεκκλ.) βατταλαλάου Εὐβ. (Στρόπον.) *bad-dalalō* Ἰμβρ. Σαμοθρ. *bar-talalō* Θράκ. (Ἀδριανούπ. Αἰν.) Κάρπ. Λέσβ. Μακεδ. Ρόδ. κ.ά. *bar-talalō* Λέσβ. Ἰορταλαλὼ Κάρπ. *bat-to-lalō* Νίσυρ. *mpa-talalō* Θεσσ. (Ζαγορ.) *mpa-talalāou* Στερελλ. (Αἰτωλ.)

Ἐκ συμφύρ. τῶν ρ. *bat-to-logō* καὶ *lalō*. Περί τῆς ἀναπτύξεως τοῦ ρ ἰδ. ΦΚουκουλ. ἐν Ἀθηνᾶ 29 (1917) Λεξικογρ. Ἀρχ. 85.

1) Ἐκβάλλω ἀνάρθρους φωνὰς Λέσβ. Νίσυρ. Ρόδ. κ.ά. Συνών. *bar-barizō* (I) 1. β) Λέγω λέξεις καὶ φράσεις ἀσυναρτήτους Κρήτ.: *Eīda bat-talalei tōsi ōra de doxō na katallabō*; 2) Φλυαρῶ Ἄνδρ. Ἡπ. Θεσσ. (Ζαγορ.) Θήρ. Θράκ. (Ἀδριανούπ. Αἰν. Σαρεκκλ.) Ἰμβρ. Κρήτ. Κύθν. Κῶς Μακεδ. Μύκ. Ρόδ. Σαμοθρ. Στερελλ. (Αἰτωλ.) κ.ά. Συνών. *bar-barizō*, *bar-barizō* (I) 1 δ, *bat-to-logō*. 3) Κραυγάζω, φωνάζω Δαρδαν. Κάρπ. Κρήτ. Κύθηρ. Κῶς Λέσβ. Νίσυρ. Ρόδ. κ.ά.: Ἄσμ.

Πκοῖος εἶναι ποῦ bat-talalei kai syxno-kak-karizēi

ōsān tēn poul-la m' ēn' ābgō ōpōn tō kaknakizēi;

Κῶς. Συνών. *bazō* (I) 1, *bat-izō* 1. β) Φωνάζω μόνος μου, μονολογῶ Κρήτ. γ) Κλαίω γοερῶς Εὐβ. (Στρόπον.) δ) Μοιρολογῶ Πόντ. (Τραπ.) 4) Ὀνειδίζω, ὑβρίζω τινὰ Μακεδ. Συνών. *bar-izō* 2, *bazō* (I) 2 γ. 5) Ἐρίζω, διαπληκτίζομαι μετὰ κραυγῶν καὶ χειρονομιῶν Ἡπ. Κάρπ. Ρόδ. 6) Ὀμιλῶ ἀσέμνως, αἰσχρολογῶ Νίσυρ. 7) Περιφέρομαι ἐδῶ κ' ἐκεῖ ἀσκόπως Θράκ. (Σαρεκκλ.) Λέσβ.: Ὁ δεῖνα *bat-talalei* καὶ δὲ δουλεύει Σαρεκκλ. Συνών. *bat-tarizō*.

βατταλέγω Χίος.

Ἐκ συμφύρ. τῶν ρ. *bat-talalō* καὶ *légō*.

Λέγω πράγματα ἀνόητα καὶ ἀσύστατα.

βατταρίζω Χίος.

Τὸ ἀρχ. *bat-tarizō* = τραυλίζω.

Bat-talalō 7, δ ἰδ.

βαττολογῶ Θήρ. *bat-to-logāou* Εὐβ. (Ὁρ.) *bat-talagō* Σῦρ.

Τὸ ἀρχ. *bat-to-logō*. Τὸ *bat-talagō* κατ' ἐπίδρᾳ-σιν τοῦ *bat-talalō*.

Bat-talalō 2, δ ἰδ.

bat-toū ἦ, Κύπρ.

Ὑποκορ. τοῦ οὐς. *bat-ta* διὰ τῆς καταλ. -οῦ.

Μικρὸν ἀγγεῖον ὕδατος: *Μετὰ bat-toū νερόν*. Συνών. *kanatāki*.

βάττωμα τό, Ἀθῆν.

Ἐκ τοῦ ρ. *bat-tōnō*.

Ἡ ἀφηρημένη ἔννοια τοῦ *bat-tōnō*.

bat-tōnō Ἀθῆν.

Ἐκ τοῦ οὐς. *bat-ta*.

Βάλλω *bat-tan* εἰς ἔνδυμα ὅπου χρειάζεται διὰ νὰ λάβῃ τὸ προσῆκον σχῆμα.

bat-ōnas ὁ, ἀμάρτ. *bat-ōna* ἦ, Πελοπν. (Μεσσ.)

Ἐκ τοῦ οὐς. *bat-ōs* καὶ τῆς καταλ. -ωνας.

Bat-ōnas, δ ἰδ. Ἡ λ. καὶ ὡς τοπων. Ρόδ.

bat-izō Ζάκ. Πελοπν. (Λεντεκ. Συκεῶ Κορινθ. Τρίκλ. Τριφυλ.) Πόντ. (Κερασ. Κοτύωρ. Τραπ.) Τῆν. κ.ά. *bag-izō* Λεξ. Κομ. *bag-izou* Θράκ. (Ἀδριανούπ. Αἰν.) *bag-izō* Πόντ. (Ἀμισ.) *bat-iztu* Τσακων.

Τὸ ἀρχ. *bat-izō*.

1) Κραυγάζω, φωνάζω ἔνθ' ἄν. Συνών. *bazō* (I) 1,

bat-talalō 3. β) Κλαίω ὡς μικρὸν παιδίον Θράκ. (Ἀδριανούπ. Αἰν.)—Λεξ. Κομ. 2) Ὑλακτῶ Πόντ. (Ἀμισ.) Συνών. ἰδ. ἐν λ. *bar-izō* 1.

βάνσμα τό, Ζάκ. Πελοπν. (Τριφυλ.) κ.ά. *bag-uma* Θράκ. (Ἀδριανούπ. Αἰν.)—Λεξ. Κομ. *bag-uman* Πόντ. (Ἀμισ.)

Ἐκ τοῦ ρ. *bat-izō*.

1) Διαρκῆς φωνή, κραυγὴ Ζάκ. Πελοπν. (Τριφυλ.) κ.ά. β) Κλάψιμον παιδίου Θράκ. (Ἀδριανούπ. Αἰν.)—Λεξ. Κομ. 2) Ὑλακὴ κυνὸς Πόντ. (Ἀμισ.) Συνών. ἰδ. ἐν λ. *bar-izā*.

ba-ūtē ὁ, Τσακων.

Ἐκ τοῦ ρ. *bat-izō*.

1) Κραυγὴ. 2) Ὀδυρμός, οἰμωγὴ.

ba-fáris ὁ, Θράκ. (Σαρεκκλ.)

Ἐκ τοῦ οὐς. *ba-fē* καὶ τῆς καταλ. -άρις.

Ba-fás 1, δ ἰδ.

ba-féris ὁ, Λεξ. Μπριγκ. *ba-féris* Θράκ. (Ἀδριανούπ.)

Ἐκ τοῦ οὐς. *ba-fás* κατὰ τὰ εἰς -άρις.

Ba-fás 1, δ ἰδ.

ba-féas ὁ, *ba-féas* Πόντ. (Τραπ.) *ba-féa* Τσακων. *ba-fias* Ζάκ. *ba-fia* Τσακων. *ba-fás* σύνηθ. *ba-fēs* Δ.Κρήτ.

Ἐκ τοῦ ἀρχ. οὐς. *ba-féus*.

1) Ἐκεῖνος ὁ ὁποῖος ἔχει ὡς ἐπάγγελμα τὴν βαφήν ὑφασμάτων σύνηθ. καὶ Πόντ. (Τραπ.) Τσακων. Συνών. *ba-fáris*, *ba-féris*, *mpogiatzēs*. Ἡ λ. καὶ ὡς ἐπών. Κεφαλλ. καὶ *Bafēs* τοπων. Δ.Κρήτ. 2) Μεταφ. ἄνθρωπος διεστραμμένος, μνησίκακος, σκληρὸς Πελοπν. (Γορτυν.)

ba-féatika τά, σύνηθ.

Ἐκ τοῦ οὐς. *ba-fás* καὶ τῆς καταλ. -ιάτικα.

Τὸ τίμημα τῆς βαφῆς. Συνών. *ba-fetiká*.

ba-feito τό, λόγ. σύνηθ.

Ἐκ τοῦ οὐς. *ba-fás* καὶ τῆς καταλ. -εῖτο.

Τὸ ἐργαστήριον τοῦ βαφέως.

ba-ferōs ἐπίθ. Ἡπ.

Ἐκ τοῦ οὐς. *ba-fē* καὶ τῆς καταλ. -ερός.

Ὁ ἔχων τὴν ιδιότητα νὰ μεταδίδῃ χρῶμα, νὰ βάφῃ: Ἄσμ.

Τὸ δάκρυ μου 'ναι ba-ferō κ' ἔβαψε τὸ μαντήλι, πέντε ποιάμια τό 'πλυναν κ' ἔβαψαν καὶ τὰ πέντε.

ba-fē ἦ, κοιν. *ba-fē* Τσακων.

Τὸ ἀρχ. οὐς. *ba-fē*.

1) Ἡ σκληρυνσις, ἡ στόμωσις τοῦ σιδήρου ἐπιτυγχανομένη διὰ τῆς καταβυθίσεως αὐτοῦ πυρακτωμένου ἐτι ὄντος εἰς ὕδωρ ψυχρὸν ἢ ἔλαιον πολλαχ. καὶ Τσακων. Συνών. *bat-psi* 1, *bat-psi* 1. 2) Ὁ χρωματισμός πράγματός τινος διὰ τῆς καταβυθίσεως αὐτοῦ εἰς διαλυμένην ἐντὸς θερμοῦ ὕδατος χρωστικὴν οὐσίαν κοιν. καὶ Τσακων.: *Πέτυχε τὸ ροῦχο 'ς τὴ βαφή κοιν.* || Παροιμ. φρ. Ὅπως ἡ βαφή ἔτσι κ' ἡ πληρωμὴ (κατὰ τὴν ἀξίαν τοῦ ἔργου καὶ ἡ ἀμοιβή) Ἀνατολ. Ἐπιθεώρ. 1,533. || Ἄσμ.

Ἄσπρο γαρίφαλο βαστῶ καὶ θέλω νὰ τὸ βάψω,

ἂν τὸ πιτύχω 'ς τὴ βαφή, πολλὰς καρδιὰς θὰ κάψω

Ἄνδρ. Σῦρ. κ.ά. Συνών. *bat-psi* 2, *bat-psi* 2. 3) Ἡ χρωστικὴ οὐσία διὰ τῆς ὁποίας χρωματίζεται πρᾶγμα τι κοιν.: Ἀγοράζω βαφή γιὰ τ' ἀβγά. Βαφή κίτρινη-κόκκινη κττ. κοιν. || Ἄσμ.

